Temps Ordinari - La Santíssima Trinitat

Per JosemiE el dl., 25/05/2026 - 00:00

Ex 34,4b-6.8-9
2Co 13,11-13
Jn 3,16-18

Potser amb massa facilitat parlem de Déu. Pensem sobre Ell, ens l'imaginem, a cops el definim –atrevits!-. I fins i tot li diem com ha de ser o com ha d'actuar...
Potser amb massa facilitat, els cristians emprem categories, imatges i concepcions... que no són pròpiament cristianes.
Potser ens caldria recordar que els cristians, abans de creure en "Déu", creiem en el Pare, en el Fill i en l' Esperit. I d'aquesta comunitat en diem Déu.
És atrevit parlar de Déu. Molt. I, alhora, no podem deixar de parlar-ne.

1.- Un "petit detall". El misteri de la fe.
Resulta que hem començat la nostra celebració "En el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant". Ara tot seguit professarem la nostra fe dient que "...Creiem en Déu .... i en Jesucrist... i en l'Esperit Sant...". A la consagració demanarem al Pare que davalli el seu Esperit per tal que el pa i el vi es converteixin en el cos i la sang de Crist. Seguidament aclamarem "per Crist, ...Vós Déu-Pare .. en la unitat de l'Esperit Sant rebeu tot honor..." i acabarem la celebració demanant la benedicció de Déu: Pare, Fill, i Esperit Sant.
Quan -en qualsevol moment- volem lloar Déu diem allò de "Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant..."

Resulta que els cristians fonamentem la nostra fe –i tant de bo la nostra fe fonamenti tota la nostra vida!!- en aquest misteri de la Trinitat. Absolutament fonamental. Un sol Déu en tres persones. Misteri que ens ultrapassa i ens desborda. Realitat a la qual no podem acostar-nos amb voluntat de comprendre, explicar, dominar, ni racionalitzar. Certament que no hem de renunciar a copsar alguna cosa. Però farem bé d'acostar-nos amb disposició de submergir-nos, contemplar, adorar, deixar-nos desbordar... Creure la Trinitat no és un exercici mental ni una concepció teòrica de Déu. Ho configura tot. Absolutament tot.

2.- Un misteri d'amor.
Déu és comunitat. No és un inaccessible solitari tancat en ell mateix. El Déu trinitari que Jesús ens mostra és família. És familiar. Comunitat d'amor. Trobada. Vida compartida. Comunió de persones. Diàleg continuat. Abraçada d'entrega mútua. Continuïtat de donar-se. AMOR.

Jesús ens parla d'un Pare infinit en l'amor. D'Ell mateix com a Fill. I de l'Esperit amb el que s'estimen Pare i Fill. Hem escoltat que Déu estima el món. Del tot. Fins a fer-se un de nosaltres, en Jesús. I donar-nos la seva vida.
El misteri de Déu és el misteri de l'amor sense límits. Ell estima, actua, perdona, crea,
espera...
3.- I nosaltres...
... formem part d'aquest misteri. Hem estat fets fills en el Fill. Som família de Déu. Portem el seu Esperit. L'Esperit que ens fa cridar Pare! Anem cap el Pare.
Podem optar per l'amor. Podem optar per viure així. Per aprendre a estimar així. Com Jesús. Ell mateix ens ho indica: "*Estimeu-vos com jo us he estimat*". Podem viure estimant.

La celebració d'avui ens parla d'amor. De com ens estima Ell. I, aleshores, de com podem estimar als qui ens envolten. Com podem servir els qui ens necessiten. Com podem estar al costat dels qui estan sols o marginats. Com podem compartir el que som i tenim. Perquè l'amor és comunicatiu i expansiu. Perquè resulta que hem estat fets a imatge i semblança de Déu.

Podem optar per viure així. O no. Ens estima tant, que ens vol lliures. Ens estima tant... que, fem el que fem, ens seguirà estimant. Només per això ja val la pena respondre des de l'amor.

Fotografia: Dominic Kurniawan Suryaputra en Unsplash

ETIQUETES
DÉU COMUNITAT AMOR MISTERI